

gør sig gældende i de der eksempler, og der går jeg ud fra, at hr. Villy Søvndal ved mere om, hvad det er for nogle udgifter, de familier i de eksempler, hr. Villy Søvndal kommer med, egentlig har, for som jeg oplyste under vores forespørgselsdebat, F 15, om ulighed, så er det sådan i dag i det nuværende kontanthjælpssystem, at et par med to børn vil, når de faste udgifter er betalt, have 10.000-11.000 kr. til rådighed.

Hvis man så har mindre, er det, fordi man har nogle bestemte udgifter, f.eks. fordi man slås med gammel gæld, man skal afdrage på. Der kan også være nogle medicinudgifter, men der har vi jo også nogle muligheder for fra offentlig side at støtte i forbindelse med de udgifter, man har på det område.

Kl. 13.25

Så jeg synes simpelt hen, det er lidt for simpelt, hvad hr. Villy Søvndal kommer med. Men jeg synes, det er meget nyttigt at finde ud af, at det her kun handler om, at vi skal have yderligere et måltal at tage udgangspunkt i frem for at fokusere på det, der er væsentligt, nemlig det, der gør en forskel for mennesker i den situation, de er i.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det, der i virkeligheden er det mest bekymrende i socialministerens besvarelse, er, at jeg er sikker på, at socialministeren får informationer nok til at kende det reelle billede, nemlig at skævhederne i Danmark bliver større, at fattigdommen i bunden af samfundet bliver større.

Men socialministeren bruger sin position som minister til i stedet for at tage fat på de her ting at forsvare regeringens politik. Man skulle tro, socialministeren var finansminister, og det synes jeg i virkeligheden er det angribelige. I mit univers er en socialministers opgave at sikre bedre liv for de allerdårligst stillede, vi har i det her samfund.

Det kan socialministeren ikke, fordi det ville forudsætte en anerkendelse af virkeligheden, nemlig at nogle af de dårligst stillede får det dårligere. Det vil socialministeren ikke, og derfor har vi ikke i regeringen i dag nogen repræsentant, der ser det som sin hovedopgave at forsvare de dårligst stillede. Det synes jeg er bekymrende.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu blander hr. Villy Søvndal grupperne sammen med hensyn til dem, der måtte være i lavindkomstgruppen, og dem, der er de mest udsatte. Jeg har flere gange i dag gjort opmærksom på, at sådan er billedet altså ikke. Der er nogle, hvor der er en overlapning.

Men mange af de socialt udsatte i Danmark er jo f.eks. på førtidspension, og mange i lavindkomstgruppen er der af nogle helt bestemte grunde, bl.a. fordi de selv har prioriteret det. Det afgørende for at hjælpe folk ud af den situation, de måtte befinde sig i, er jo eksempelvis at få dem ud på arbejdsmarkedet og gøre en særlig indsats med hensyn til, hvordan de kan bruge de evner og ressourcer, de har, i en beskæftigelsesmæssig sammenhæng.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 150: Forslag til lov om ændring af innovationsloven. (Udvidelse af formål, mulighed for temaer, justering af tilskudsområder, ændring i udvalgsstrukturer, ændrede regler for tilbagebetaling m.v.).

Af fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 26/1 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Kirk (V):

Innovation i en global verden for at finde nye ting, fastholde arbejdspladser osv. er en nødven-